

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Έκδοσις Ιερού Ναού Αγίων Αποστόλων

Πέτρου και Παύλου Πεύκης Αττικής

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2015. ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

Ανάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ.

Ἡ εὐρεσις τῶν ἱερῶν λειψάνων τῶν Ἀγίων μαρτύρων ἐν τοῖς Ἐυτένιου.

έτος 8^ο Τεύχος 331

Γέροντας Μωσῆς Αγειορίτης : Για την νηστεία

Ἡ προ τοῦ Πάσχα περίοδος που διερχόμαστε γεννά ἢ θα πρέπει να γεννά κάποια ιδιαίτερα συναισθήματα μέσα μας. Ἡ ωραιότατη και καταλυκτικὴ ὑμνογραφία αὐτῆς τῆς περιόδου, οἱ πολλές λατρευτικὲς ευκαιρίες, ἡ σαρακοστιανὴ νηστεία θέλουν να μας συγκεντρώσουν. Να σκύψουμε μέσα μας, να

προβληματιστούμε, να προβούμε σε ἕναν αυτοέλεγχο προς εἰλικρινὴ μετάνοια. Ὁ πολὺς κόσμος αγνοεῖ ἢ δεν θέλει να προσεγγίσει το νόημα τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, συνεχίζοντας τὴ μονότονη ζωὴ του.

Ἐνὼ λέει πως ἡ ζωὴ τον κουράζει, δεν κάνει οὔτε βῆμα για μια ουσιαστικὴ ἀλλαγὴ. Δίαιτα αυστηρὴ κάνει, ἀλλὰ νηστεία δεν κάνει. Στον ψυχολόγο πηγαίνει, στην τηλεόραση κάθεται ὥρες, ἀλλὰ στον εξομολόγο δεν πηγαίνει, οὔτε στην ἐκκλησία. Δεν θέλει ο ἄνθρωπος σήμερα να δώσει κάτι, μόνο να πάρει, δίχως μόχθο και καμία προσωπικὴ θυσία. Φοβάται να δει κατὰματα τον εαυτό του. Συστηματικὰ τον αποφεύγει. Ἀγωνιά στο εσωτερικὸ κενὸ του. Ἡ Σαρακοστὴ λειτουργεῖ σαν ακτινογραφικὸ μηχανήμα, σαν φωτογραφικὴ μηχανή, σαν καθρέφτης. Κατὰ κάποιο τρόπο τὴ θεωροῦμε αποκρουστικὴ, γιατί θα ἀποκαλύψει τὴν κρυφὴ πραγματικότητά μας.

Το πνεῦμα τῆς καταναλώσεως, τῆς ευκολίας, τοῦ ἀταπείνωτου φρονήματος δεν αφήνει τον ἄνθρωπο να ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ πολλὰ περιττά που ἔχει γεμίσει ἡ ζωὴ του. Ἡ Σαρακοστὴ εἶναι μια παρέκκλιση και μια ευκαιρία για μεταμόρφωση. Μια ευχὴ που λέγεται στις ἱερὲς ακολουθίες ὅλης αὐτῆς τῆς περιόδου πεντακόσιες φορές, τοῦ οσίου Εφραὶμ τοῦ Σύρου, λέει να αφήσουμε το πνεῦμα τῆς ἀργίας, τῆς περιέργειας, τῆς φιλαρχίας και τῆς ἀργοσχολίας και να ἀποκτήσουμε σωφροσύνη, ταπεινοφροσύνη, υπομονὴ και ἀγάπη. Ἡ ωραία και μεστὴ αὐτὴ προσευχὴ καταλήγει ζητώντας ἀπὸ τον Θεό: «Δώρησαί μοι του οράν τα ἐμὰ πταίσματα και μη κατακρίνειν τον ἀδελφόν μου». Να αφήσουμε, δηλαδή, το κουτσομπολιό, τὴν

ετεροπαρατήρηση, τη συνεχή αυστηρή κριτική, και να στραφούμε εντός μας, διορθώνοντας τα σφάλματά μας.

Η Σαρακοστή θέλει να μας αυτοσυγκεντρώσει και να συνδράμει στη θεραπεία μας από πνευματικά νοσήματα, που μας σκοτίζουν τον νου, μας δυσκολεύουν και στενοχωρούν τη ζωή μας. Αν καταφέρουμε έναν βαθμό αυτογνωσίας και μετανοίας, τότε η Σαρακοστή δεν θα είναι μια σκυθρωπή και στείρα περίοδος, αλλά ένας σταθμός, που δεν θα είναι γεμάτος από καθηκοντολογικές υποχρεώσεις, αλλά ένα μαλάκωμα της πέτρινης καρδιάς μας, που θα οδηγήσει σε φιλαδελφεία και φιλοθεία.

Ο πολύς ορθολογισμός των δύσκολων καιρών θέλει να μας απομακρύνει μακριά κάθε μυστικισμό, ησυχασμό, μυστήριο ιερό, υπέρλογο και μεταφυσικό. Τα αποτελέσματα αυτής της απομακρύνσεως έχουν γίνει φανερά. Μελαγχολία και απελπισία επικρατούν, που θλίβουν τους πολλούς. Ωρίμασε ο καιρός για μια εκ βαθέων παραδοχή της αποστασίας και μια επιστροφή στο λίκνο της σταυρωμένης αγάπης.

Τη Σαρακοστή συχνά συμβαίνουν πειρασμοί, δοκιμασίες, σκάνδαλα και πτώσεις. Είναι για να μας ωριμάσουν περισσότερο, να μας ισορροπήσουν και να μας φρονηματίσουν. Η ζωή των χριστιανών, ας μη το λησμονάμε ποτέ, είναι σταυρική. Δίχως σταύρωση δεν έρχεται ανάσταση.

Η Σαρακοστή είναι μια ωραία και καλή προετοιμασία, ένας διάδρομος ημίφωτος, που οδηγεί σε φωτεινό σαλόνι. Τα πόδια της Σαρακοστής είναι η προσευχή και η νηστεία. Προσευχή και νηστεία δίχως ταπείνωση και αγάπη δεν έχουν κανέναν καρπό. Νηστεία και προσευχή θέλουν να μετριάσουν τον πολύ εγωισμό μας. Ας μη χάσουμε την ευκαιρία και αυτής της Σαρακοστής, καθώς πλησιάζει στη δύση της. Μέσα στην Εκκλησία τα προβλήματα βρίσκουν λύση. Ο παγερός χειμώνας φέρνει την άνοιξη. Το Τριώδιο το ακολουθεί το Πεντηκοστάριο. Η συννεφιά ποτέ δεν είναι μόνιμη. Μετά από αυτήν η λιακάδα είναι πιο ωραία. Τώρα, όπως λέει ένα υπέροχο τροπάριο, είναι «μετανοίας καιρός και δεήσεως ώρα».

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος : Γιατί νηστεύουμε την Μεγάλη Τεσσαρακοστή ;

Αν λοιπόν σε ρωτήσει ο Ιουδαίος και ο ειδωλολάτρης, για ποιόν λόγο νηστεύεις, μη πης, ότι νηστεύεις για το Πάσχα η για την θυσία του Σταυρού, γιατί θα του δώσεις μεγάλη αφορμή για αντεκλίσεις. Γιατί δεν νηστεύουμε για το Πάσχα ούτε για τον Σταυρό, αλλά για τα δικά μας αμαρτήματα, επειδή πρόκειται να προσέλθουμε στα μυστήρια· γιατί το Πάσχα δεν είναι αιτία νηστείας ούτε πένθους, αλλά υπόθεσης ευφροσύνης και χαράς. Γιατί ο Σταυρός συνέτριψε την αμαρτία, έγινε καθάρσιο της οικουμένης, έγινε αιτία συμφιλίωσης και εξαλείψεως της πολυχρόνιας έχθρας, άνοιξε τις πύλες του ουρανού, έκανε τους εχθρούς φίλους, επανέφερε στον ουρανό, τοποθέτησε στα δεξιά του θρόνου του Θεού την ανθρώπινη φύσι και μας πρόσφερε αμέτρητα άλλα πνευματικά αγαθά.

Δεν πρέπει λοιπόν να πενθούμε ούτε να θλιβώμαστε, αλλά να αγαλλώμαστε και να χαιρώμαστε. Γι αυτό και ο Παύλος λέγει `«Σε μένα ας μη συμβή να καυχηθώ για τίποτε άλλο, παρά μόνο για τον σταυρό του Κυρίου μας Ιησού Χριστού» (Γαλ.

6,14). Και πάλι: «Ο Θεός δείχνει την αγάπη του προς εμάς με το ότι, αν και ήμασταν αμαρτωλοί, ο Χριστός πέθανε για μας» (Ρωμ. 5,8). Κάτι παρόμοιο λέγει και ο Ιωάννης: «Γιατί τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο» (Ιω. 3,16). Πες όμως, πώς; Αφού άφησε κατά μέρος όλα τα άλλα, ανέφερε τον σταυρό. Γιατί, αφού είπε, «τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο», πρόσθεσε, «ώστε έδωσε τον Μονογενή Υιο του να σταυρωθή, ώστε να μη χαθή ο καθένας που πιστεύη σ' αυτόν, αλλά να έχη ζωή αιώνια» (Ιω. 3,16). Αν είναι λοιπόν ο Σταυρός αφορμή αγάπης και καύχημα, ας μη λέμε, ότι πενθούμε γι' αυτόν. Γιατί δεν πενθούμε για εκείνον – μη γένοιτο – αλλά για τα δικά μας αμαρτήματα. Γι' αυτό νηστεύουμε.

Η εξορία των Πρωτοπλάστων

Η τέταρτη Κυριακή του Τριωδίου είναι αφιερωμένη στην εκδίωξη των πρωτοπλάστων από τον παράδεισο της τρυφής. Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από το Θεό ως το τελειότερο και εκλεκτότερο δημιούργημα του Θεού, ως «εικόνα και καθ' ομοίωσις» αυτού (Γέν.1,26). Πλάστηκε να ζει αιώνια μέσα στη χάρη και τις ευλογίες του Θεού, ατέρμονο βίο άπαυτης ευδαιμονίας. Αυτή τη σημασία έχει η βιβλική διήγηση περί του κήπου της Εδέμ (Γεν.2 ο κεφ.). Ο άνθρωπος έκαμε κακή χρήση της ελεύθερης βούλησής του και προτίμησε το κακό. Ο αρχέκακος διάβολος τον παρέσυρε στην πτώση και την καταστροφή. Αυτό του στέρησε τον παράδεισο, δηλαδή την αέναη και ζωοποιό παρουσία του Θεού και την κοινωνία των ακένωτων ευλογιών Του.

Μέγα χάσμα ανοίχτηκε ανάμεσά τους (Εφ.2,13). Η αγία Γραφή αναφέρει συμβολικά πως οι πρωτόπλαστοι διώχτηκαν από τον κήπο της Εδέμ και δύο αγγελικά όντα τάχθηκαν να φυλάγουν με πύρινες ρομφαίες την πύλη του, για να μην μπορούν να την παραβιάσουν αυτοί. Το ατέλειωτο δράμα του ανθρωπίνου γένους άρχισε!

Ο Αδάμ και η Εύα τότε κάθισαν απέναντι από τον κήπο της τρυφής και θρηνούσαν για το κακό που τους βρήκε. Αναλογίζονταν την πρότερη ευδαιμονία τους, την σύγκριναν με την τωρινή δυστυχία τους, προέβλεπαν το μέλλον ζοφερό και γι' αυτό έκλαιγαν γοερά. Τα καυτά τους δάκρυα πότιζαν την άνυδρη γη και οι σπαραχτικές κραυγές τους έσπαζαν την ηρεμία της έξω του παραδείσου ερήμου. Όμως δυστυχώς ο θρήνος των πρωτοπλάστων δεν ήταν αποτέλεσμα μεταμέλειας για την ανυπακοή και την ανταρσία τους κατά του Θεού. Δεν ήταν πράξη μετάνοιας και αίτημα συγνώμης προς το Θεό, αλλά ωφελιμιστικός σπαραγμός. Δε θρηνούσαν για τη χαμένη αθωότητα και αγιότητα, αλλά για τη χαμένη υλική ευμάρεια του παραδείσου. Ούτε ένας λόγος μετάνοιας δεν ακούστηκε από τα χείλη τους! Οι Πατέρες της Εκκλησίας μας λένε πως αν εκείνη την τραγική στιγμή οι προπάτορές μας μετανοούσαν ειλικρινά και ζητούσαν ταπεινά συγνώμη από τον απόλυτα φιλόανθρωπο Θεό, θα είχαν αποκατασταθεί στην πρότερη της πτώσεως κατάστασή τους.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΙΔΑΡΟΥΣΙΩΝ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ

Πρόγραμμα ομιλητών Κατανυκτικών Εσπερινών και Προηγιασμένων Θείων
Λειτουργιών Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής

22 Φεβρουαρίου	Κυριακή Τυρινής	Ομιλητής: Πανοσιολογιώτατος Αρχ. π. Ιάκωβος, ηγούμενος Ιεράς Μονής Μακρυμάλλη Ευβοίας.
1 Μαρτίου	Κυριακή Α' Νηστειών Ορθοδοξίας	Ομιλητής: Πανοσιολογιώτατος Αρχ. π. Σιλουανός Πεπονάκης, Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Θηβών και Λεβαδείας, καθηγούμενος Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Αλιάρτου.
4 Μαρτίου	Τετάρτη Απογευματινή Προηγιασμένη	Ομιλητής: Πανοσιολογιώτατος Αρχ. π. Νικάνωρ Καραγιάννης, Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεώς μας.
8 Μαρτίου	Κυριακή Β' Νηστειών Γρηγορίου Παλαμά	Ομιλητής: π. Χρυσόστομος, αδελφός Ιεράς Μονής Εσφιγμένου Αγίου Όρους, μετοχιάρης Ιεράς Σκήτης Αγίου Τιμοθέου Ιεράς Μονής Πεντέλης
11 Μαρτίου	Τετάρτη Απογευματινή Προηγιασμένη	Ομιλητής: π. Φιλόθεος Γρηγοριάτης, αδελφός Ιεράς Μονής Γρηγορίου Αγίου Όρους, μετοχιάρης Ιερού μετοχίου Κουβαρά Αττικής.
15 Μαρτίου	Κυριακή Γ' Νηστειών Σταυροπροσκυνήσεως	Ομιλητής: Πανοσιολογιώτατος Αρχ. π. Νεκτάριος Μουλατσιώτης Ιεροκήρυκας Ιεράς Μητροπόλεως Φωκίδος, γέροντας Ιεράς Αδελφότητας Αγίων Αυγουστίνου και Σεραφείμ του Σαρώφ Τρίκορφο Φωκίδας.
18 Μαρτίου	Τετάρτη Απογευματινή Προηγιασμένη	Ομιλητής π. Ευάγγελος Παπανικολάου, κληρικός Ιεράς Μητροπόλεως Καμερούν, ιατρός, ιεραπόστολος.
22 Μαρτίου	Κυριακή Δ' Νηστειών Ιωάννου της Κλίμακος	Ομιλητής: π. Συμεών, αδελφός Ιεράς Μονής Σινά, μετοχιάρης Ιερού Καθίσματος Κοιμήσεως Θεοτόκου Αλεποχωρίου Αττικής.
29 Μαρτίου	Κυριακή Ε' Νηστειών Μαρίας της Αιγυπτίας	Ομιλητής: π. Νεκτάριος Μήτσου, ηγούμενος Ιεράς Μονής Αγίου Νικολάου Καμπίων Θηβών.